

Ett nytt skadedjur på ek. Bland de så kallade småfjärilarna, särskildt vecklare (*Tortrix*) samt malar (*Tinea*), finnas som man vet vissa arter, hvilka till följd af sitt lefnadssätt under larvtillståndet kunna blifva synnerligen skadliga för träden; och hvad speciellt eken beträffar, har denna bland nämnda insektgrupper många fiender.

Vanligen är det bladen som äro utsatta för insekternas angrepp, och, som bekant, inträffar det ej så sällan, att hela bestånd af detta trädslag genom fratet af sådana småfjärilars larver fullständigt beröfvas sin löfbeklädnad, hvarigenom trädens tillväxt i väsentlig grad nedsättes. Men äfven de fastare beständsdelarna af eken kunna af larver angripas, till skada för dennas såväl tillväxt som växtform. Sålunda fann undertecknad under sistförflutna sommar, att ekarna i Stockholm och dess närhet voro utsatta för en fjärillarv, som lefde af märgen i grenskotten. I dessa hade larverna från yttersta ändan af skotten ätit sig in och där fortsatt med sitt frat till dess de voro färdiga att undergå förpuppning, och sträckte sig larvgångarna i allmänhet till en längd af omkring en tum i skotten. Till det yttre visade sig skadan å ekarna därigenom, att bladen — vanligen de 4—5 yttersta — å de angripna skotten voro vissnade och antingen kvarsutto gulnade på träden eller voro nedfallna på marken.

Sedan den fullbildade insekten framkläckts, hvilket inträffade först i augusti, befanns denna vara en liten gråaktig malfjäril, som af olika författare upptages under skilda artnamn, nämligen *Poecilia Gemmella* STT., *Lepidella* ZELL. och *Nigrovittella* DP. I STAUDINGERS katalog bär den namnet *Nivea* HAW.

Denna fjäril förekommer hos oss, enligt WALLENGREN, i Skåne, Bohuslän och Upland.

Larvens till nämnda fjäril uppträdande såsom skadlig för träden lärer förut ej iakttagits, ty han uppgifves i faunistiska arbeten lefva af laf på ekarna. Då denna fjärillarv emellertid i den trakt af landet, hvarest jag under sistlidne sommar var i tillfälle att iakttaga honom, nämligen i hufvudstaden och dess omnejd, uppträdde så allmänt, att endast ett fåtal ekar därstädes gått fria från hans angrepp, har jag ansett mig böra fästa uppmärksamheten på densamma samt den skada dess larver åstadkomma.

J. H. Wermelin.